

Omapäi reisima

ERAKOGU

Kogenud ise seljakotiga rändamise eeliseid, mõtles pärnakas Teet Roosaar välja portaali Seljakotirändur, kust ka teised temasugused nõu võiksid saada.

Teet Roosaar on mees parimais aastais, kusjuures reisikihk hakkas teda kummitama üsna varases nooruses. Reisigruppidega puhkamas, tööülesandeid täites, isegi kutselise reisisaattjana – nii see maailm avardus.

Kuuku ajaks Indiasse

2008 oli see pöördeline aasta, mil ta äkki tundis, et grupiga reisimisest on saanud villand. Hing ihkas ise otsida vaatamisväärsusi, mida külastada; käia omavalituid poodides ja turgudel ning leida õhtusöögiks just endale meelepärane restoran.

Finnairil oli 6000kroonine Tallinna–Mumbai lennukipiletite pakumine ja Teet otsustas üksipäini kuuku ajaks Indiasse minna. Kolleeg julgustas: nõukogudeaegse elukogemusega inimene saab igal pool hakkama.

“Tal oli õigus. Välismaal ei huvita kedagi sinu perfektne keeleoskus, vaid rahakoti paksus. Enamasti oskavad teenindajad inglise keelt veel halvemini kui sina ja alati leidub inimesi, kellelt abi küsida.”

Teet meenutab, et Indias üritati esmalt turist “rajalt maha võtta” ning talle autost, autojuhust, “sõbralikest hotellidest ja restoranidest” jms koosnev pakett sokutada.

“Milleks?” on mees tagantjärelegi tark. “Õõmaja võib Lonely Planeti ja interneti abil ise leida (pakutakse ka kohapeal), lennukid, rongid ja bussid liiguvad. India kohta on hea portaal näiteks www.makemytrip.com. Sealt võib ka ainult väljumisaege vaadata ja Indiasse jõudes piletid ära osta. Pigem on reisimisel põhi-probleemiks pakkumistest valiku tegemine, mitte nende puudumine.”

Teet ei mäleta sellelt reisilt ka ühtegi ekstreemsust. “Ma ei peaks selleks kohatist kõhulahtisust või Palolemi rannas 75 krooni öö eest WC ja duširuumiga hütis magamist. Pärasi eksootiline oli see, kui Agras ron-

Teet Roosaar Shaolini kloostri lähedal vana ja püha puu juures.

gilt maha pääsemiseks tuli kogu jõudu rakendada, sest pealetüggijaid ei huvitanud, et sa välja tahad.”

Teet usub, et nägi Indias umbes 20 000 krooni eest kuu ajaga rohkem kui reisibüroode korraldatud 30 000–40 000kroonistel reisidel. “Käisin Goas, Delhis, Varanasis, Khajurahos, Agras (Taj Mahal ja selle lähedal Fathepur Sikri), Jaipuris ja Mumbai. Oleks odavamaltki saanud, kui oleks viie siselennu asemel ronge kasutanud.”

Reisikogemusest tiivustatuna

“2009. aastal käisime juba abikaasaga Hiinas. Talle meeldis, et mul oli reisiplaan varem detailideni – näiteks millise linnabussiga Xianist terrakotasõdurite juurde saab, hieroglüüfides rongigraafikud ja muu – internetis valmis tehtud. Ei omanud tähtsust, kas jälgisime seda või võtsime lödvemalt.”

Marsruut oli Peking, Xian, Luoyang, Shaolini klooster, Qufu ja Peking. Shaolini ja Konfutsiuse sünnilinn Qufusse Eesti bürood reise ei tee. Kohapeal liikus paar rongidega ja kuna kahekümnepäevane reis inimese kohta maksma umbes 15 000 krooni.

Siis saabus Eestimaale masu ja raha jäi vähemaks. “Siiski, tasapisi säästes ja varakult lennukipiletid ära ostes kavatsen veebruaris LOTIga Hanoisse lennata ning kuu aega Vietnamis ja Kambodžas olla.”

Miks eelistada omapäi reisimist

Nüüdseks on Teedul eelistused kindlalt paika loksunud. “Seljakotireisimist eelistan seetõttu, et see on odavam, mul on võimalik ise valikuid langetada ja tempot sättida. Iseseisvalt reisivad inimesed on keskmisest vahest natuke julgemad. Ja kindlasti ei armasta nad takkaküürustamist.”

Teet usub, et võõrkeeleoskust ei maksa ületähtsustada. Kui inimene sinu vastas ikka peale oma emakeele midagi ei oska, saab kätega vehkida ja joonistada.

Kindlasti on inimesi, kellele sobivad just grupireisid, mille puhul ei pea ise liigselt pead vaevama. Muidugi tuleb selle eest ka maksta. Ise valikuvõimaluste otsimine nõuab aega ja vaeva, aga kui tulemus rahuldab sind enam, oledki valinud õige tee.